

בְּהוּ קָרְבָּא דְלַעִילָא. וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשִׂימוּ תַחְתָּיו
וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל שְׂרִיין בְּצַעְרָא, וַיְהִי
עִמָּהוֹן בְּצַעְרֵיהוֹן.

וְאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד
וַיְהִי יָדָיו אַמוּנָה וְגו', מָאי תִּמְכוּ בְיָדָיו.
אַמוּנָה. (אַמוּנָה, מְהִימְנוּתָא וְדָא) וְכִי עַל דְאַהֲרֹן וְחֹר
תִּמְכוּ לִידוּי, הָווּ יָדָיו אַמוּנָה. אֶלָּא, מִשָּׁה כֻּלָּא
בְּחֻכְמָתָא עֶבֶד מַה דְעָבִיד. אַהֲרֹן וְחֹר, דָּא
מִסְטָרָא דִילִיָּה, וְדָא מִסְטָרָא דִילִיָּה, וַיָּדָיו
בְּאַמְצָעִיתָא, וְעַל דָּא וַיְהִי יָדָיו אַמוּנָה, מְהִימְנוּתָא.
אַהֲרֹן בְּגִין דִּיתַעַר סְטָרָא דִילִיָּה, וְחֹר בְּגִין דִּיתַעַר
סְטָרָא דִילִיָּה, וְהוּוּ אֶחֱיָדָן בִּידוּי מִכָּאן וּמִכָּאן,
דְּאַשְׁתַּכְּחָא סִיּוּעָא דְלַעִילָא.

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות)

לשון הקודש

על שאהרן וחור תמכו את ידיו, היו ידיו
אמונה? אלא משה עשה הכל בהכמה
מה שעשה. אהרן וחור - זה מצדו וזה
מצדו, וידיו באמצע, ולכן ויהי ידיו
אמונה, אמונה. אהרן כפי שיתעורר
הצד שלו, וחור כפי שיתעורר הצד שלו,
והיו אוהזים בידיהם מכאן ומכאן, שימצא
סיוע שלמעלה.

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי

משה כבדים, כבדים ממש, נכבדים,
קדושים, שלא נטמאו לעולמים. נכבדים
שראוים לערוך בהם קרב שלמעלה.
ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה,
משום שישראל שרויים בצער, ויהא
עמם בצערם.

וְאַהֲרֹן וְחֹר תִּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד
וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אַמוּנָה וְגו'. מַה זֶּה
תִּמְכוּ בְיָדָיו? אַמוּנָה. וְאַמוּנָה, אַמוּנָה וְדָא וְכִי

(יז) כַּאֲשֶׁר יָרִים: דִּזְקִיף יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא, וְאַתְכּוּנּוֹן בְּפָרִישׁוֹ דִּידוּי. וְגַבֵּר יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיָלָא. וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגַבֵּר עַמְלֵק, בְּשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִשְׁתַּכְּכִין מִצְלוֹתָא, לָא יִכְלִין יְדֵי מוֹשֶׁה לְמִיקָם בְּזִקְיָפוּי, וְגַבֵּר עַמְלֵק. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, אַף עַל גַּב דְּכֶהֱנָא פָּרִישׁ יְדוּי, בְּקַרְבְּנָא, לְתַקְנָא גֵרְמִיָה בְּכֹלָא, יִשְׂרָאֵל בְּעֵיִן לְאַשְׁתַּכְּחָא בְּצִלוֹתְהוֹן, עֲמִיָה.

תָּאנָא, בְּקַרְבָּא דָּא דַּעַמְלֵק, אֲשַׁתְּכַחוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְעַל דָּא, וַיְהִי יָדוֹ אֲמוּנָה, בְּהִימְנוּתָא בְּדָקָא חַזִּי. וַיְהִי יָדוֹ אֲמוּנָה. וַיְהִי יָדוֹ מִיְבַעֵי לִיָּהּ. אֵלָא, בְּגִין דְּתַלְיָא כֹּלָא בִּימִינָא, כְּתִיב וַיְהִי. וְכְתִיב יָדוֹ, בְּגִין דְּהוּא עַקְרָא דְּכֹלָא. וְכְתִיב, (שמות טו) יְמִינְךָ יִי נְאֻדְרִי בַּכַּח יְמִינְךָ יִי תִרְעֵץ אוֹיֵב.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עֲמוּ בַתְּפִלוֹתֵיהֶם.

שְׂנִינּוּ, בְּקַרְבַּ הַזֶּה שֶׁל עַמְלֵק, נִמְצְאוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלִכְּן וַיְהִי יָדוֹ אֲמוּנָה, בְּאֲמוּנָה פְּרָאוּי. וַיְהִי יָדוֹ אֲמוּנָה, וַיְהִי יָדוֹ הִנֵּה צְרִיף לְהִיּוֹת! אֵלָא מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל תִּלּוּי בִּימִין כְּתוּב וַיְהִי. וְכְתוּב יָדוֹ מִשּׁוּם שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל. וְכְתוּב (שמות טו) יְמִינְךָ הִי נְאֻדְרִי בַּכַּח יְמִינְךָ הִי תִרְעֵץ אוֹיֵב.

יִשְׂרָאֵל. כַּאֲשֶׁר יָרִים - שְׂזַקְף יְמִין עַל שְׂמָאל, וְהַתְּכּוּן בְּפָרִישֵׁת יָדוֹ. וְגַבֵּר יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל שֶׁלְּמַעְלָה (תּפֹּאֲרֶת). וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגַבֵּר עַמְלֵק - בְּשַׁעֲתָא שִׁישְׂרָאֵל לְמַטָּה שׁוֹכְכִים בַּתְּפִלָּתָם, לָא יִכּוּלִים יְדֵי מוֹשֶׁה לְעַמּוֹד בְּזִקְיָפוֹת, וְגַבֵּר עַמְלֵק. מִכָּאן לְמַדְנֵג, אַף עַל פִּי שֶׁהַכְּתוּב פּוֹרֵם אֶת יָדוֹ בְּקַרְבֵּן כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת עַצְמוֹ בְּכֹל - יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהִמְצֵא

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בַּסֵּפֶר וְגו'.

(שמות יז) **תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיַּחְלֹשׁ**

יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֹק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב. וַיַּחְלֹשׁ,

וַיַּהְרֹג מִיבְעֵי לֵיהּ. אֶלָּא, וַיַּחְלֹשׁ, כְּמַה דְּאִתְמַר,

חֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם. יְהוֹשֻׁעַ הָוָה חֹלֵשׁ עָלֵיהוֹ. (ישעיה יד)

וְהָהוּא חֶרֶב נֹקְמַת נֶקֶם בְּרִית קָטִיל לֹן, וְכְתִיב

לְפִי חֶרֶב כְּמַה דְּאִתְמַר.

כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן, זֶאת דִּיקָא. וְשִׁים בְּאֲזֵי יְהוֹשֻׁעַ,

דְּהָא הוּא זְמִין לְקַטְלָא מַלְכִין אַחֲרָנִין. כִּי

מָחָה אֲמָחָה. מָחָה: לְעֵילָא. אֲמָחָה: לְתַתָּא. זְכָר,

דְּזִכְרָנָא דְלְעֵילָא וְתַתָּא.

אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב כִּי מָחָה אֲמָחָה, וְכְתִיב

דְּבָרִים כ"ה) תִּמְחָה אֶת זְכָר עַמְלֹק. אֶלָּא, אָמַר

קֹדֶשׁא בְּרִידָא הוּא, אֵתוֹן מָחֹן דְּזִכְרָנִיה לְתַתָּא,

וְאֵנָּא אֲמָחָה דְּזִכְרָנִיה לְעֵילָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן, זֶאת דִּיקָא. וְשִׁים בְּאֲזֵי יְהוֹשֻׁעַ, שְׁהָרִי הוּא עֲתִיד לְהָרֵג מַלְכִים אַחֲרָיִם. כִּי מָחָה אֲמָחָה, מָחָה – לְמַעְלָה, אֲמָחָה – לְמַטָּה. זְכָר – זְכָרוֹן שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתֹב כִּי מָחָה אֲמָחָה, וְכְתֹב (דְּבָרִים כ"ה) תִּמְחָה אֶת זְכָר עַמְלֹק. אֶלָּא, אָמַר הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתֵם

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בַּסֵּפֶר וְגו'. בַּא רְאָה מַה כְּתֹב לְמַעְלָה? וַיַּחְלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֹק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חֶרֶב. וַיַּחְלֹשׁ? וַיַּהְרֹג הָיָה צְרִיךְ לְהִיטֵל? אֶלָּא וַיַּחְלֹשׁ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יד) חֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם. יְהוֹשֻׁעַ הָיָה חֹלֵשׁ עֲלֵיהֶם, וְאוֹתָהּ חֶרֶב נֹקְמַת נֶקֶם בְּרִית הוֹרְגַת אוֹתָם, שְׁכָתוֹב לְפִי חֶרֶב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲמִלְק עֲמִין אַחֲרֵינִין אֵייתִי
 עֲמִיָּה, וְכִלְהוּ דְחִילוּ לְקַרְבָּא בְּהוּ
 בְּיִשְׂרָאֵל, פֶּר אִיהוּ. וּבְגִין כֵּן, יְהוֹשֻׁעַ הָוָה חוֹלֵשׁ
 עַלֵייהוּ. רַבִּי יִיסָא אָמַר, וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, דְּתַבַּר
 חֵילָא דְלַהוֹן מְלַעֲיָלָא.

וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְיָ נָסִי. (שמות יז) וַיִּבֶן
 מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, לְקַבֵּל הַהוּא דְלַעֲיָלָא. וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ הַהוּא מֹשֶׁה (נ"א דְהַהוּא מִזְבֵּחַ) יְיָ נָסִי. מָאִי יְיָ נָסִי.
 בְּגִין דְּאַנְקִים נִקְמַתָּא דְהַהוּא רְשִׁימָא (דף ט"ו ע"ב)
 קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, וּמַתְהוּא זְמַנָּא אַתְקַרִי, חֶרֶב
 נֹקְמַת נָקָם בְּרִית.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, מִזְבֵּחַ לְכַפֵּרָא
 עַלֵייהוּ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ. שְׁמוֹ דְמָאֵן. אָמַר רַבִּי
 חֵיָא שְׁמִיָּה דְמַדְבָּחָא הַהוּא. יְיָ נָסִי: כְּמָה דְאֵת

לשון הקודש

מחו את זכרונו למשה, ואני אמרה את זכרונו למעלה.
 ויקרא שמו - אותו משה (אותו מזבח) - ה' נסי. מה זה ה' נסי? משום שנקם את נקמת אותו רשם הקדוש של ישראל. ומאותו הזמן נקרא חרב נקמת נקם ברית.
 רבי יוסי אמר, ויבן משה מזבח, מזבח לכפר עליהם. ויקרא שמו, של מי? אמר

אמר רבי יוסי, עמלק הביא עמו עמים אחרים, וכלם פחדו לקרב לישראל חוץ ממנו, ולכן יהושע היה חולש עליהם. רבי ייסא אמר, ויחלש יהושע, ששבר את כחם מלמעלה.
 ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי.

אָמַר, וְשֵׁם נִסְהוּ. וְכֹלֵא מְלָה חֵד, עַל דְּאֵתְפָּרְעוּ
 יִשְׂרָאֵל, וְאֵתְנַלְיָא הַהוּא אֶת קַיִמָא, רְשִׁימָא
 קַדִּישָׁא. מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דִּכְיוּן דְּאֵתְגַזֵּר בְּרִיה
 דְּבַר נֶשׁ, וְאֵתְנַלְיָא בֵּיה אֶת רְשִׁימָא קַדִּישָׁא
 קַיִמָא, הַהוּא אֶקְרִי מְזִבְתָּ לְכַפָּרָא עָלֵיהּ. וּמַה
 שְׁמִיָּה. יי' נָסִי.

בְּנִזְוֵנָא דָּא יַעֲקֹב, בְּנֵה מְדַבְּחָא, דְּכְתִיב, (בראשית לג)
 וַיַּעַב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. לְמָאן. לְתַהוּא אֶתֶר דְּאֶקְרִי מְזִבְתָּ. וּמָאן
 שְׁמִיָּה. אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָאִי דְּכְתִיב, (שמות כד) וַיִּרְאוּ אֶת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַגּו'. וְכִי מָאן יָכִיל לְמַחְמִי
 לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא כְּתִיב (שמות לג) כִּי לֹא
 יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. וְהָכָא אָמַר וַיִּרְאוּ אֶלָּא דְּאֵתְנַלְיָא

לשון הקודש

(בראשית לג) וַיַּעַב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. לְמִי? לְאוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁנִּקְרָא מְזִבְתָּ. וּמַה שְּׁמוֹ? אֵל אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַה שֶּׁכְּתוּב (שמות כד)
 וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַגּו', וְכִי מִי יָכֹל
 לְרְאוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי
 כְּתוּב (שם לג) כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי,

רַבִּי חֵיָּא, שְׁמוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מְזִבְתָּ. ה' נָסִי,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְשֵׁם נִסְהוּ. וְהַכֵּל דְּבַר
 אַחֵר, עַל שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִפְרְעוּ וְהִתְנַלְּהוּ אוֹתוֹ
 אוֹת בְּרִית הַרְשָׁם הַקְּדוֹשׁ. מִכָּאן לְמַדְנֵה,
 שְׂכִינּוֹן שֶׁנִּמְוֵל בְּנֵו שֶׁל אָדָם וְהִתְנַלְּהוּ בּוֹ
 הַרְשָׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבְּרִית, הוּא נִקְרָא
 מְזִבְתָּ לְכַפֵּר עָלָיו, וּמַה שְּׁמוֹ? ה' נָסִי.
 כְּמוֹ זֶה יַעֲקֹב בְּנֵה מְזִבְתָּ, שְׂכִיב

קִשְׁתָּ עַל־יְהוָה בְּגוֹזְזֵינִי נְהִירִין, וְהִכִּי תַגִּינֵנִי, כָּל מָאן
 דְּאַסְתַּבֵּל בְּקִשְׁתָּ, כְּמָאן דְּמִסְתַּבֵּל בְּשַׁבִּינָה,
 וְלֹא־תִבְלָא בְּשַׁבִּינָתָא אָסוּר.

וְעַל דָּא, אָסוּר לִיָּה לְאִינִישׁ, לְאַסְתַּבֵּלָא
 בְּאַצְבָּעֵי־יְהוָה דְּכַתְּנֵי, בְּשַׁעֲתָא דְּפְרָסֵי יְדֵי־הוּ.
 אָסוּר לְאַסְתַּבֵּלָא בְּקִשְׁתָּ. מָאן קִשְׁתָּ. אָמַר רַבִּי
 אַבָּא, בְּקִשְׁתָּ סְתָם אָמַר לִיָּה מָאן בְּקִשְׁתָּ סְתָם אָמַר
 לִיָּה בְּקִשְׁתָּ דְּלַעֲיָלָא, וּבְקִשְׁתָּ דְּלַתְתָּא.

בְּקִשְׁתָּ דְּלַעֲיָלָא, בְּגוֹזְזֵינִי. דְּכָל מָאן דִּי־סְתַבֵּל
 בְּגוֹזְזֵינִי, כְּאִילוּ אִסְתַּבֵּל בְּאַתָּר דְּלַעֲיָלָא,
 וְאָסוּר לְאַסְתַּבֵּלָא בֵּיהּ, דְּלֹא יַעֲבִיד קְלָנָא
 בְּשַׁבִּינָתָא. קִשְׁתָּ דְּלַתְתָּא מָאן הִיא. הֵהוּא אֶת
 קַיָּמָא, דְּאַתְרֵ־שֵׁים בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ, דְּכָל מָאן דִּי־סְתַבֵּל
 בֵּיהּ, עָבִיד קְלָנָא לַעֲיָלָא.

לשון הקודש

אמר לו, מה זה בקשת סתם? אמר לו,
 בקשת שלמעלה, ובקשת שלמטה.
 בקשת שלמעלה, בגוניה. שכל מי
 שמסתכל בגוניה, כאלו מסתכל במקום
 עליון, ואסור להסתכל בו, שלא יעשה
 קלון בשכינה. קשת שלמטה מהי? אותו
 אות הברית שגורשם באדם, של מי
 שמסתכל בו, עושה קלון למעלה.

וכאן אמר ויראו? אלא שהתנגלתה
 עליהם הקשת בגונים מאירים. וכך
 שנינו, כל מי שמסתכל בקשת, כמי
 שמסתכל בשכינה, ואסור להסתכל
 בשכינה.

ועל זה אסור לאדם להסתכל
 באצבעות הכהנים בשעה שפורשים
 ידיהם. אסור להסתכל בקשת. איזו
 קשת? אמר רבי אבא, בקשת סתם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִי הָכִי וְהִכְתִּיב (בראשית כד) שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי, דְּהָוָה אֹמְרִי לִיָּה בְּהֵאֵי אֶת. אָמַר לִיָּה, אֲנִי לְהוּ לְאַבְהָן דְּעֵלְמָא, דְּלִית אֵינוּן כְּשָׂאָר בְּנֵי עֵלְמָא. וְעוֹד, שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב רְאֵה תַּחַת יָרְכִי, בְּגִין כְּךָ אָסִיר לְאַסְתַּבְּלָא בְּקִשְׁתָּ סְתָם, פְּמָה דְּתַנִּינוּ.

תָּאנָא, וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, דְּאֶתְגַּלִּיא קִשְׁתָּ עַל־יָהוּ, בְּגוּוּנִין שְׁפִירִין נְהִירִין, מְלַהֲטָן לְכָל עֵיבָר, מִשְׁמַע דְּכְתִיב, אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא כְּתִיב וַיֵּרְאוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נְהוּרָא דְּבוּצִינָא דְּשְׁכִינְתָּא. וּמְאִי נִיהוּ. הֵהוּא דְּאֶקְרִי נַעַר, דְּמִשְׁמַשׁ לְשְׁכִינְתָּא, בְּמַקְדָּשָׁא. וּבְגִין כְּךָ, אֶת דִּיִּקְא.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם כְּךָ, הָרִי כְּתוּב לְמַדְנֵנו, וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁהִתְגַּלְתָּה עֲלֵיהֶם הַקִּשְׁתָּ בְּגוּנִים הַיְפִים מִשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ בְּאוֹת תְּזוּה. אָמַר לוֹ, הֵנַח לְאַבּוֹת הָעוֹלָם, שְׂאִינָם כְּשָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְעוֹד, שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי כְּתוּב, וְלֹא כְּתוּב רְאֵה תַּחַת יָרְכִי. לְכֵן אָסִיר לְהִסְתַּבֵּל בְּקִשְׁתָּ סְתָם, כְּמוֹ שְׁשִׁנֵּנוּ.

לְמַדְנֵנו, וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁהִתְגַּלְתָּה עֲלֵיהֶם הַקִּשְׁתָּ בְּגוּנִים הַיְפִים מִשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ בְּאוֹת תְּזוּה. אָמַר לוֹ, הֵנַח לְאַבּוֹת הָעוֹלָם, שְׂאִינָם כְּשָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְעוֹד, שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי כְּתוּב, וְלֹא כְּתוּב רְאֵה תַּחַת יָרְכִי. לְכֵן אָסִיר לְהִסְתַּבֵּל בְּקִשְׁתָּ סְתָם, כְּמוֹ שְׁשִׁנֵּנוּ.

הַשְּׁכִינָה בְּמַקְדָּשׁ, וְלְכֵן "אֶת" דְּוָקְא.